

Emma: Paul, auerlei ens, wat haa wi letst juar ei ales belewet. Arke muun wiar ölers! An detheer juar gung det weler faan föören luas.

Paul: Wan a san skintj, kön wi uun a wos weler föl mä Tofel ütj tu luupen gung an welkeer! Ik mei hal, wan dön iarst ruusen began tu bleuen. Puaskruusen sä smok ütj.

Emma: Uun a somer san wi weler de hiale dai bütjen. Uun jüüle an uun august as det so rocht fein warem. Do kön wi uk tu baasin gung an feelerbaal spele.

Paul: Uun a harewst jaft det aapler! Do halep wi weler man unkel, dat hi al sin aapler uun a kurwer feit, beföör de winj ham ale deelsködelt. An dü könst dan güül draag weler ütjhaale!

Emma: Det stemet. An ik mei fööraal de wonter hal. Do bau wi en snämaan an en snäwüf an snäbaale mä frinjer! An fögler fu fuler uun hörens letj fulerhüs.

Paul: Och jä, so hee arke juarstidj wat för ham. An Miine an Tofel teenk det uk, jo san imer hal bütjen. Jo san ei baang föör sanskiin, rin, snä an sturem.

Emma: Wi uk ei, Paul! Bütjen as best!